

Veni

DOSTAVA NA DOM ali OSEBNI PREVZEM

Tel **05 6416 333** / mobi **041 684 333**

malice in kosila / od ponedeljka do petka med 10.00 in 18.00 uro

Tudi v uredništvu Mandrača
je poletje čas dopustov,
zato bo naslednji Mandrač
izšel 13. avgusta.

Bi z Googlom sploh našli Ameriko?

Ali pa je Krištof Kolumb ravno s pomočjo googlove aplikacije iskal Indijo in se zaletel v Karibe. Pač, aplikacije so butaste, ampak z načinom kot smo uredili parkiranje in vožnjo po mestu, jim ne pomagamo.

(Aljoša) 21. stoletje je čudna reč. Po eni strani smo priče neverjetno nagle tehnološkemu razvoju, kjer smo v le nekaj desetih letih povezali ves svet v informacijsko omrežje, s teleskopi iščemo oddaljene planete na še bolj oddaljenih osončjih, avtomobili se vozijo (skoraj) sami, skiroji pa švigajo z močjo elektronov. Po drugi strani pa smo iz infrastrukturnega vidika morda celo nazadovali, saj na Šaredu še vedno čakajo kanalizacijo (ki bo, pravijo. Bo!), nekaj hiš nekoliko nižje še vedno čaka na vodovod (bo, tudi ta bo!), že toliko časa čakamo na novi kulturni dom, da se nam zdi nemogoče, da so naši predniki sploh uspeli zgraditi katekole občinsko stavbo (tudi ta bo!), o parkirni hiši pa si skorajda ne upamo niti sanjariti (za to pa ne vem, če bo).

Pa bi laik posumil, da je lažje zgraditi kulturni dom, kot pa interaktivni muzej ribištva s sedem-dimenzionalno simulacijo nevihte, in da je lažje (ali pa vsaj pomembneje) povezati nekaj hiš na vodovod in kanalizacijsko omrežje, kot pa potegniti optične kable po vsem mestu. Pa očitno ni tako, a o tem kdaj drugič. Zdaj bi se raje osredotočil na parkirno hišo oziroma na pomanjkanje le te. Predstavljajte si družino z drugega konca Evrope, ki se s pomočjo googlove aplikacije pripelje do našega mesta, tukaj pa jo prosi, da jih pripelje še do najlepše plaže v mestu. To je seveda Svetilnik (ki uradno sploh ni plaža), in google, ki deluje po principu splošnega in ne podrobnega, predpostavlja, da je naše mesto takšno kot večina turističnih.

Ima torej urejena parkirišča za goste in domačine ter lepo zarisane poti, kje se sme in kje se ne sme. Pa se malo zmede, vidi, da je en velik P narisano na Velikem trgu in gosta iz drugega konca Evrope zapelje desno na krožnem, preko Gregorčičeve ulice v Goriško in od tukaj... hmmm, mimo Prečne in Smrekarjeve do Aljetove? Ne bo šlo, žal. Ampak, glej no, pa saj tukaj smo na parkirišču sredi mesta. Ustavimo avtomobil in gremo na plažo. Domačini pa naj se čudijo nam in naši iznajdljivosti (in samozavesti). Priznam, da ne vem natančno po kakšnem algoritmu delujejo GPS naprave, Garmin, Google mapi in ostali. Ampak neverjetno koliko tujih gostov se v poletnih mesecih odpravi do parkirišča na Velikem trgu skozi stari del mesta, ker jih tja vodi

aplikacija. Pa pustimo dejstvo, da bi se lahko ti nadebudni Krištofi Kolumbi ustavili ob prvem znaku, ki jim prepoveduje vožnjo. Skleпам, da bi morda moral nekdo tistim, ki googlovo aplikacijo urejajo sporočiti, da stari del Izole ni avtomobilsko prevozen. Ker oni tega očitno ne vedo in le zakaj bi? Verjamem tudi, da bi se z garažno hišo tem priložnostnim raziskovalcem izognili. Izognili pa bi se tudi slabi volji domačinov, ko nimajo kje parkirati. Seveda vsi vemo, da garažno hišo potrebujemo. A smo vendarle v 21. stoletju, času interneta in ne infrastrukture. Zato začnimo s tem, da googlu sporočimo kam se v mestu sme in kam ne sme z avtomobilom.

INTESA SANPAOLO BANK

MANDRAČ

NAROČNINA - SPOROČILA - MALI OGLASI
tel. 040 211 - 434 / urednistvo@mandrac.si

Patriotizem po Trebinjsko

Vsak resen časopis ima dopisnika v glavnem mestu. In ga imamo tudi mi. Že res, da je vsak vikend "doma" v Izoli, a vendarle. Zoran Odić je upokojeni a ne odpisani novinar z veliko začetnico. Tisti, starega kova. Vsak teden za Mandrač prinaša zanimiva spoznanja, zgodovinska dejstva in razmišljanja.

Goran Vesić, človek za katerega nikoli niste slišali, sploh vedeli niste, da obstaja na svetu, se je zapisal v zgodovino. Po zlu, po gluposti, po sovraštvu, primitivizmu, zlorabi moči, zgodovinskemu revizionizmu. Človek je podžupan Beograda, čeprav ne Beograd kot mesto, ne on osebno, ne vesta zakaj je to postal in zakaj je odločil, da »ni normalno, da ima Beograd ulice, ki so poimenovane po območjih v katerih se zatira vse, kar spominja na srbstvo. Zato bomo zamenjali imena vseh ulic, ki nimajo povezave s Srbijo«. Tako je povedal beograjski podžupan, sicer iz Kruševca. In je beograjska oblast, v kateri ni nobenega pravega Beograjčana, na čelu s predsednikom države Aleksandrom Vučićem, ki prav tako ni Beograjčan, saj se ni niti rodil v Srbiji, ampak v Trebinju v BiH (starejši se bodo spomnili pesmi nabornikov iz naše nekdanje JLA: »Oj Trebinje, Trebinje, kad me vidiš, jebi me!«), začela spreminjati in tako v Beogradu ni več Poreške, Hvarske, Pomorske ulice na Voždovcu, Šibeniške, Ljubljanske, Blejske, Bosanske in Mariborske ulice na Zvezdari, Celjske na Vračaru... Podžupan Vesić še ni spremenil imena enega od kulturnih beograjskih gostin-

Foto: bilic.rs

skih lokalov, sicer bolj kulturne inštitucije, v kateri so pisatelji, pesniki, slikarji, pevci od opernih do ljudskih, prirejali razstave in koncerte s spremljavo ledenega vina in vročega prašička, Prešernovo klet, ampak to verjetno samo zato, ker nikoli ni bil v njej, ker je takšnim kot je on tam prepovedan vstop.

»Edina nenormalnost v vsem tem je, da Beograd ima nekega Gorana Vesića,« je napisal pisatelj Dejan Atanacković, Radomir Lazović iz gibanja »Ne da(vi)mo Beograda,« pa pravi, da »nas kriminalci na oblasti prepričujejo, da so naši sosedje naši sovražniki, a roke so jim globoko v naših žepih.«

Pravi, urbani, meščanski Beograd

in Beograjčani so zgroženi, ogorčeni. »A se moramo sramovati, da je bil Beograd glavno mesto Jugoslavije, velike in uspešne države v vsakem pogledu? Da pozabimo na čas v katerem je Beograd bil simbol svobodnega, kozmopolit-skega mesta?« se sprašuje Zoran Vuletić iz Demokratskega foruma Beograda.

Pisatelj Dejan Tiago Stanković sporoča, piše in na ulici bere, da »naš greh na naši duši je Sarajevo. To so hoteli in tudi naredili naši oblastoljubi, ki so to mesto, ki nam ni naredilo nič slabega, krvniško uničili, pomorili so na tisoče nedolžnih ljudi, naših prijateljev, naših rojakov. Mi pa tega takrat nismo preperečili. To je naš greh. Ne dovolimo, da zamenjajo

ime Sarajevski ulici in drugim ulicam.«

Milica Kralj, režiserka, pa je zapisala, da je »Beograd posiljen pred našimi očmi.« Nam pa ostane samo, da vse to zapišemo, preberemo in se s tem ne strinjamo, ter upanje, da se v Ljubljani ne najde nekdo naprimer iz Grosuplja, kot se je Beogradu zgodil tisti iz Kruševca, pa tisti iz Trebinja, ki bo zahteval recipročno brisanje ulic z neslovenskimi imeni. Pa še za razmislek, vsaj, ko gre za beograjske in srbske vladarje: Če spremenijo ime Kosovski in Prištinski ulici, ali to pomeni, da so podzavestno priznali državnost Republike Kosovo in jo dali na seznam nesrbskih sovražnih držav?

Zoran Odić

Običajni petkovi protesti

MANDRAČ je tednik Izolanov

Naslov: Veliki trg 1, 6310 Izola, TRR: 1010 0002 9046 354
tel. 040 211 434

elektronski naslov: <http://www.mandrac.si>;
email: urednistvo@mandrac.si

Odgovorni urednik: Aljoša Mislej

Uredništvo: Aljoša Mislej, Drago Mislej, Davorin Marc, Primož Mislej (foto)

tehnični urednik: Davorin Marc email: sektor.tehnika@mandrac.si

Tednik izhaja v nakladi 2000 izvodov, cena 1,50 EUR. / Četrtletna naročnina: 18 EURO.

Založnik: GRAFFIT LINE d.o.o., Izola; tel. 040 211 434 / Prelom: Graffit Line

Vpis v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS, pod zaporedno številko 522.

 **VRTNARSTVO
MOŠKON**

Parecag 31, tel.: 05 672 20 10

VELIKA IZBIRA OKRASNIH RASTLIN:
za parke, vrtove, cvetlična korita ...

SADIKE:

pelargonij,
verben, daliet,
enoletnic ...

35 LET TRADICIJE

Šaredini od obljub slabo živijo

Šared se spreminja. Iz naselja je postal kraj, zdaj se zdi, da postaja mesto. Razlik med naseljem in mestom je veliko, a jih krajani, vsaj zaenkrat še ne uživajo, saj so na istem kot so bili pred dvajsetimi leti, le da jih je zdaj bistveno več..

Tisti z malo več zgodovinskega spomina se še spomnijo časov, ko je zaselek ob cesti za Korte dobil prve stanovalce iz mesta. Zrasla je vrsta individualnih hiš, novi prebivalci pa so se, skupaj s starimi, spopadali s problemi vodooskrbe in predvsem kanalizacije. Hiše so namreč morali opremiti z greznicami, saj kanalizacije ni bilo. Pisala so se sedemdeseta leta in vsi so verjeli, da bo problem, ki ga v mestih ne poznajo, tudi pri njih kmalu rešen. Pa je minilo skoraj pol stoletja, greznice pa so postale njihova nočna mora.

„Zdaj se dogaja, da zaradi starih ali pokvarjenih, oziroma neprimernih greznic, fekalije potujejo z ene parcele na drugo, včasih kar čez glavno cesto, kar seveda ni ravno prijetno na ogled še manj na vonj, da o zdravju ne govorimo“ pravijo nekateri domačini. „Veliko smo si obetal od zazidalnega načrta za Šared in posledičnega urejanja kanalizacije s katero bi rešili ta naš problem, vendar se zdi, kot da se stvari sploh ne premikajo“ pravijo in se jezijo, ker sploh niso obveščeni o tem, kako potekajo dela in kdaj naj bi dočakali priključke v samem naselju.

1730 metrov cevi

Občina Izola v začetku lanskega leta začela z gradnjo kanalizacijskega sistema, ki bo Šared povezal z Izolo in naprej s skupno čistilno napravo v Koprju, v dolžini 1730 metrov. Z izvajalcem del, podjetjem Grafist, so lani podpisali pogodbo, na podlagi pridobljenega gradbenega dovoljenja pa gradijo tudi fekalni kolektorj.

»Gre za enega ključnih izolskih projektov v letošnjem letu, za katerega je namenjenih skoraj 800.000 evrov proračunskih sredstev, zaključen pa bo do konca letošnjega leta,« je lani napovedal župan Danilo Markočič. „S tem projektom bo zagotovljena povezava kanalizacijskega omrežja med Šaredom in Izolo, sledila bo izgradnja kanalizacijskega omrežja znotraj Šareda.“

Od takrat je minilo leto dni, Šaredini pa še naprej tavajo v temi, zato smo na Občini Izola povprašali, do kod so že izvedena dela in kdaj se bodo Šaredini lahko priključili na kanalizacijsko omrežje.

Bo ko bo

Glede na to, da so počitnice in mnogi odgovorni z Občine Izola na dopustu, smo dobili zelo kratek odgovor s katerim gotovo ne bomo potolažili nikogar.

Izvedeli smo le, da je bil pri projektu priključka naselja Šared na kanalizacijsko omrežje že izveden primarni kanalizacijski vod od Jagodja do pričetka Šareda. Sekundarni vod, ki bo povezoval še preostale hiše v Šaredu, pa se bo izvajal v fazah. Naslednje faze projekta bodo torej potekale postopoma vsako leto, v skladu z materialnimi možnostmi Občine Izola.

ur

Voda do zadnjih hiš

Že vrsto let se stanovalci območja nad hitro cesto in pod občinsko deponijo borijo za priključek na Rižanski vodovod in kot vse kaže se jim bo ta želja končno uresničila.

Iz kabineta župana pojasnjujejo, da Projekt priključitve še zadnjih hiš v Izoli na Rižanski vodovod poteka. Podpisana je bila pogodba za izdelavo projektne dokumentacije. Rok za izvedbo je 60 dni, kar pomeni, da mora biti vsa potrebna dokumentacija izdelana do konca septembra letos. Po pridobitvi vse dokumentacije in ocene vrednosti projekta, bo lahko Občina Izola začela z izvedbo celotnega projekta.

Vrednost projekta se sicer iz leta v leto spreminja in je cenovno vedno bolj sprejemljiv, zanimivo pa je, da je ves čas, brez tekoče vode delovala tudi deponija izolske Komunale, ki se je oskrbovala z vodo v zadrževalnikih. (Ur)

To-le so krivci za hrupna izolska jutra. Nov zarod galebov je na izolskih strehah in se cele noči, posebej pa ob zori, glasno pogovarja s starši o hrani. Glede na njihovo velikost predvidevamo, da bodo kmalu poleteli.

Oljke so prodane

Kar nekaj zanimanja javnosti in medijev je vzbudila licitacija oziroma prodaja dela oljčnika izolskega župana Danila Markočiča.

Pozornost je vzbudila predvsem cenitev oljčnega nasada oziroma oljk, ki so bile, po mnenju nekaterih oljkarjev bistveno precenjene, po mnenju drugih pa sprejemljivo drage. Seveda je bilo najbolj zanimivo izvedeti, kdo si bo privoščil ta, razmeroma drag nakup na zemljišču, ki je sicer v lasti Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov.

Na Upravni enoti Izola, ki je vodila prodajo izolskega dela oljčnika so nam povedali, da je Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov RS podal javno ponudbo za oddajo kmetijskih zemljišč v zakup v skupni izmeri 0,5235ha - raba oljčnik, v k.o. Malija, in sicer:

parc. št. 115/2, zakupnina 16,52 EUR/leto, doba zakupa 10 let,

parc. št. 137/2, zakupnina 18,12 EUR/leto, doba zakupa 19 let,

parc. št. 138/1, zakupnina 16,10 EUR/leto, doba zakupa 19 let,

parc. št. 140/1, zakupnina 19,69 EUR/leto, doba zakupa 10 let,

parc. št. 141, zakupnina 34,94 EUR/leto, doba zakupa 10 let.

Kmetijska zemljišča se oddajo v zakup skupaj s parc. št. 2456, 2457, 2515, 2516, 2519, 2520, 2521, 7800, 7801 in 7802 k.o. Portorož-za ta zemljišča je bila ponudba na oglasni deski UE Piran. Na skupnem kompleksu parcel iz ponudbe v k.o. Malija in v k.o. Portorož je posajen oljčni nasad, katerega neamortizirana vrednost je 243.718,97 EUR.

Javna ponudba je bila objavljena od 11.6.2020 do 11.7.2020. Ponudbo za zakup sta sprejeli 2 osebi: **Pravna oseba BM21 d.o.o. Izola in ena fizična oseba.** Novega zakupnika izbere Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov RS izmed oseb, ki so sprejele ponudbo.

Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov RS je podal tudi javno ponudbo za **prodajo kmetijskega zemljišča parc. št. 138/3 k.o. Malija, površine 48 m², po ceni 150 EUR/m²-oziroma za skupno ceno 7.200,00 EUR.**

Javna ponudba je bila objavljena od 17.6.2020 do 17.7.2020. Ponudbo za nakup sta sprejeli **dve fizični osebi-kupca izbere Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov RS** izmed oseb, ki so sprejele ponudbo.

Zaradi varstva osebnih podatkov, vam imena fizičnih oseb, ki so sprejele ponudbe ne moremo posredovati. UE Izola

Morje bo poplavljaljo. To je dejstvo

Gladina morja v Sredozemlju se letno dvigne za 3 - 5 milimetrov. Zdi se malo, a to pomeni, da bo čez deset let lahko pet centimetrov višja, čez pol stoletja pa bo morje že ob manjšem plimovanju prestopilo sedanje bregove. Bo dviganje sprehajalne poti zaščitilo staro mesto?

O poplavah se običajno pogovarjamo takrat, ko se zgodijo. Potem se še nekaj časa dogovarjamo, kaj bi bilo treba storiti, na koncu pa jih pozabimo. Do naslednjega poplavljanja.

Novembrske poplave so nas vendarle streznile do te mere, da smo se začeli pogovarjati z ustreznimi ministrstvi in nekdanji Minister za obrambo, zdaj tudi že bivši predsednik stranke Desus, je med obiskom v Izoli zagotovil, da država ne bo pozabila na nas. Pa se je verjetno zgodilo prav to, saj ni nič slišati o tem, da bi bili deležni kakšnih odškodnin za že omenjene poplave. Tako je svetla točka tega vprašanja pravzaprav le izdelava karte poplavnosti, s katero se je, skupaj z drugimi dokumenti seznanil tudi izolski občinski svet.

Trije razlogi za poplave

Poglaviti vzrok poplav zaradi morja na slovenski obali je kombinacija treh dejavnikov: **visoka plima** ob jesenski ali spomladanski polni luni, **nizek zračni pritisk** in razmeroma **močan jugo**, ki povzroča precej visoke valove. Ob zmernih južnih vetrovih se **morska gladina lahko dvigne za 25 cm, pri zelo močnem jugu jeseni in v prvi polovici zime pa tudi do pol metra**. Izjema pa je bila poplava leta 2003, ko je namesto juga pihala tramontana.

V Načrtu zmanjševanja poplavne ogroženosti za obdobje 2017-2021, je Vlada republike Slovenije zapisala nekatere najpomembnejše ukrepe za preprečevanje poplavljanja oziroma zmanjševanje posledic poplavljanja in med drugim zapisala, da je treba **poplavno ogrožene subjekte izobraziti in ozaveščati o poplavni ogroženosti in predvsem o tem, kako postopati čim bolj samozaščitno v času po napovedi poplave, med poplavo in po poplavi**. Predvsem velik poudarek je treba dati izobraževanju najmlajših (otrok, mladostnikov) in najbolj ranljivih (starostniki). Žal se je ta aktivnost v Izoli končala s postavitvijo tablic oziroma označb ekstremnih dosegov visokih voda iz preteklih poplavnih dogodkov.

Mapa poplavnosti Izole

Zaradi izdelave občinskega prostorskega načrta je **dr. Primož Banovec s sodelavci iz Inštituta za vodarstvo**, po naročilu občine Izola, izdelal hidrološko - hidravlični model urbanega območja občine Izola - izolskega amfiteatra kar služi preverbi obstoječega poplavnega stanja tega območja in izdelave kart poplavne nevarnosti ter razredov poplavne nevarnosti.

Rezultati modela so potrdili povezanost vpliva poplav zaradi morja z zalednimi vodami, kar je še posebej neugodno zaradi trenda dvigovanja morske gladine, ki je povezan s podnebnimi spremembami.

Delimo usodo planeta

Dr. Lučka Kajfež Bogataj z Biotehniške fakultete v Ljubljani nam je, s tem v zvezi, dodala še nekaj pojasnil k tistemu, ki so ga poslušali občinski svetniki.

„Podnebne spremembe prinašajo obmorskim predelom številne vplive. Kar se tiče samega morja gre predvsem za dva pojavi. Prvi je, da se zaradi segrevanja volumen morske vode večja in pa zaradi vse več ogljikovega dioksida se spreminja tudi kemična sestava morske vode. Pri prvem pojavu običajno govorimo o **dvigovanju morske gladine, pri drugem pa gre za zakisevanje morja.**

3 - 5 mm na leto

Višina morja na slovenski obali se že leta zvišuje enako kakor v Sredozemlju in sicer **od 3 do 5 mm na leto**. Ta proces se bo še nadaljeval, saj ga ne moremo več zaustaviti in **do konca stoletja se lahko gladina dvigne po grobi oceni tudi za en meter**. Morje ob slovenski obali že danes pogosto poplavi nižje ležeče predele, še zlasti v jesensko-zimskem času, občasno tudi v spomladanskih mesecih. Poplave so posledica ne le dvigovanja morske gladine, ampak gre še za kombinacijo nadpovprečno visokih plim. Te še dodatno ojačijo padanje zračnega pritiska in močni južni vetrovi.

Urbana slovenska obala je le deloma prilagojena na sedanje razmere, a vseeno je že ogrožen Piran.

Ugotovitev tega tedna:

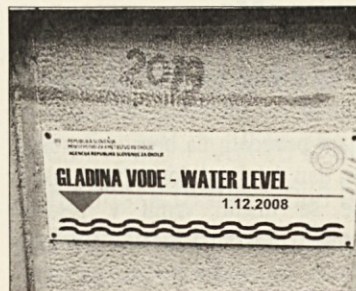
Izola v teh vaučerskih dneh precej spominja na Planico izpred nekaj let. Obnašanje obiskovalcev Planice so spreminjali z zmanjševanjem točenja alkoholnih pijač. Morda pa bo tudi Izola postala No alco land.

V prihodnjih letih bodo prizadete tudi soline, luka Koper, marine in kopališča. Tudi nižji predeli mest lahko pričakujejo ob ujmah škode. V Piranu je ob vsakoletnih poplavah poleg površine skoraj štiri kvadratne kilometre prizadetih tudi nekaj deset ljudi. Ob izjemnih poplavah v prihodnje bo poleg skoraj osem kvadratnih kilometrov velikega območja prizadetih več kot tisoč ljudi.

Predvideno zvišanje gladine morja bo zahtevalo raznovrstno prilagajanje. Prilagoditveni ukrepi bodo v splošnem treh vrst. Prvi so **zaščitni ukrepi pri gradnji stavb in infrastrukture**, kjer je potrebno upoštevati pričakovano višino nivoja morja. Drugi so **prilagoditveni ukrepi** obstoječih gospodarskih dejavnosti, tretja pa žal tudi **načrtovani umik s pričakovanih ekstremno poplavnih območij**.

V izogib spopadu kmetov s trgovci

Prava mala vojna za prodajo sadja ob državni cesti je na Belvederju dobila nov obrat, saj je Krajevna skupnost umaknila pregrado pred parkiriščem in tako so se tam spet naselili trgovci s sadjem, ki domačim kmetovalcem seveda odžirajo velik del pogače. Kaj pa, če bi si pomagali - z zastavami.

Zaščita z gradnjo

V Komunalni in Občini Izola verjamejo, da bodo problem poplav vsaj delno rešili z nadaljevanjem gradnje ribiške infrastrukture oziroma dvigom obale na območju od mandrača do „Sidra“, vprašanje pa je, ali ne bodo na ta način le zamenjali območja poplavljanja, saj slika poplavnega območja (levo) jasno da vedeti, da je ogroženo celotno območje zahodnega dela otoka. Morda bo res na ta način vsaj delno ustavljen vdor vode s Sončnega nabrežja, ogrožen pa bo Veliki trg in območje ob malem carinskem pomolu.

Pomagajmo si sami

Vsi odgovorni že ves čas opozarjajo na to, da morajo največ za zaščito pred poplavami storiti stanovalci ogroženega območja. Nekateri so že pred novembrskimi poplavami, drugi pa po njih, vrata zaprli z lesenimi deskami in vrečami, ki so jih dobili od Komunalne, občinski svetnik Dušan Ambrož (Izolani) pa je občinskim službam poslal predlog o izdelavi enotne zaščite za vrata objektov na poplavnem območju. Žal ta pobuda ni doživela realizacije, zato jo bomo podprli v Mandraču s sklicem posveta z Obrtno zbornico Izola, kjer bi se dogovorili o razpisu za projektiranje in izdelavo enotnih pregrad za vse, ki bi jih želeli in zmogli kupiti. Seveda bi pri tem lahko pomagala Občina Izola s sofinanciranjem, a o tem se bo treba še dogovarjati. Prepričani smo, da se bo v Izoli našel kovinar ali mizar, ki bo lahko pripravil lično in učinkovito pregrado po sprejemljivi ceni.

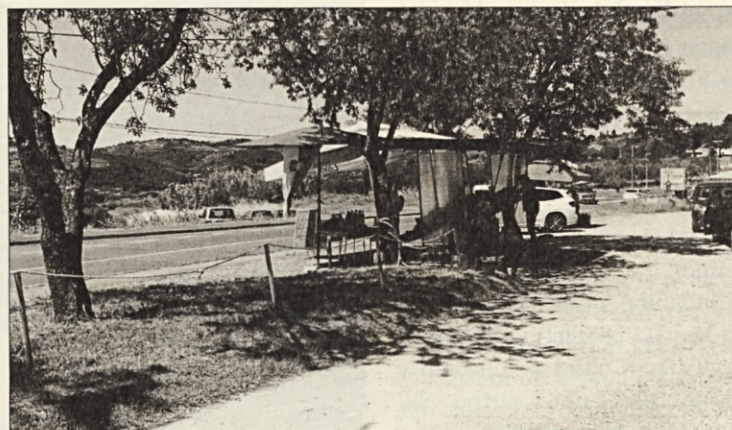
ur

Čeprav so vse naše simpatije na strani domačih pridelovalcev, ki jim prodaja njihovih pridelkov ob državni cesti lahko prinese kar nekaj dohodka, pa ne moremo mimo ugotovitve, da zgolj preganjanje trgovcev s sadjem ne more biti sistemska rešitev tega problema.

Dejstvo je, da so trgovci v marsičem podjetnejši in včasih tudi nesramnejši od domačih kmetov, ko gre za pridobivanje najboljših prodajnih mest, toda temeljni problem je vendarle v tem, kaj kdo od njih nudi. Domači kmetje pač nudijo tisto, kar pridelajo na svoji njivi, v svojem sadovnjaku, vinogradu ali oljčniku, trgovci pa v glavnem to, kar kupijo v grosističnih centrih v Italiji ali še kje drugod. Res je tudi, da se ti trgovci iz leta v leto pojavljajo pod drugim imenom z vedno bolj slovenskimi imeni podjetij, ki pa poslujejo na enak način kot tista, ki jih je inšpekcija prejšnje leto morda celo preganjala in kaznovala. Ni namreč novost, da mnogi med njimi firmo enostavno zaprejo in se tako izognejo plačilu vseh kazni, čez leto dni pa se pojavijo kot novo podjetje in nadaljujejo po starem.

Trgovci so polni trikov

Zagotovo jim tega ni moč kar tako prepovedati, saj gre za legalno gospodarsko dejavnost. Problem pa nastane takrat, ko mimoidoči kupec kupi takšno sadje v prepričanju, da gre za pridelek, ki je zrasel v najbližjem sadovnjaku, kar seveda ni res. In ker je takšen sadež ali zelenjava velikokrat cenejši od doma vzgojenega, seveda kupec poseže po tujem v prepričanju, da je kupil domače.

Bodimo domiselni

Namesto nenehnih spopadov, ki doslej še niso dali zmagovalca bi bilo gotovo bolje, če bi Ministrstvo, Uprava za hrano ali celo Občina sprejele odlok o označevanju prodajnih mest. Z dovolj vidnimi znaki bi kupca opozorili za kakšne vrste prodajalca gre. Po vzoru na nekatere sredozemske kraje bi, naprimer, stojnica z visoko izobešeno opozorilno zastavo takoj dala vedeti, da tam prodaja domač pridelovalec,

Seveda učinek ne bi bil takojšen, toda čez leto ali dve bi takšne označbe postale jasno sporočilo kupcem, hkrati bi postale nekakšna blagovna znamka kmetijstva Slovenske Istre ali Slovenije. Možnost pridobivanja takšne označbe bi bila jasno definirana, hkrati bi kupcu prepustili možnost, da se odloči o nakupu domačega ali uvoženega sadja in zelenjave. Inšpekcijski nadzor pa bi bil preprost, kazni za zlorabe pa bi morale biti učinkovitejše kot doslej. (D.M)

Nevarne igre s priposestvovanjem

Pri obravnavi poročila Nadzornega odbora Občine Izola so izolski občinski svetniki, ob ugotovitvi, da za plačilo odškodnine R Merkuriju ne bo nihče niti okregan kaj šele odgovoren, enostavno spregledali nekatere druge ugotovitve delovnih skupin Nadzornega odbora.

Ena od teh je ugotovitev je, da se Občina Izola ni pritožila na sodbo glede priposestevovanja funkcionalnega zemljišča v velikosti 700 m², ki v naravi predstavlja vrt. Tožnik je bil etažni lastnik dela nepremičnine (stavbe), ki jo je odkupil od Občine Izola, drugi etažni lastnik pa je del nepremičnine odkupil od drugega lastnika, ki jo je prav tako kupil od Občine Izola. To zemljišče so, ko je bilo v občinski lasti, obdelovali predvsem okoliški prebivalci, ki mejijo ali ne mejijo z omenjenim zemljiščem. Le manjši del tega zemljišča sta obdelovala tožnika oziroma tisti, ki so tam živeli pred njima.

Nadzorni odbor je ugotovil da ta sodba lahko pomeni precedens za druge občane v Izoli, ki so postali etažni lastniki in so kupili le stanovanja v katerih živijo, uporabljajo pa lahko še posamezne dele stavbe ali obdelujejo dele vrtov, ki so v občinski lasti in bi jih lahko priposestvovali na podlagi sodne prakse po tej sodbi.

Nadzorni odbor je ocenil, da je bila Občina Izola s takšnim ravnanjem oškodovana, oziroma je bila ob njeno premoženje.

Občinski svetniki o tej ugotovitvi niso razpravljali niti niso do nje sprejeli nikakršnega stališča.

Teško je biti programer v Sloveniji

Vsaj na korporativnem področju. Tako pravi Jernej Vasič, Izolan, ki dela na streaming portalu Disney plus v Angliji. Pravi, da se je za to odločil preprosto zato, ker v domovini ni dobil možnosti, da bi delal to, kar ga veseli, saj pri nas pravega korporativnega programiranja skorajda ni.

Jernej Vasič je Izolan, ki je po koncu študija odšel s trebuhom za kruhom v Anglijo. Nekdanji jadralec je tam našel to, kar je brez uspeha iskal v domovini: službo programerja.

- Zakaj si se odločil za odhod v tujino?

- Diplomiral sem iz računalništva na koprski fakulteti in po koncu študija sem odšel v Ljubljano v upanju, da bi našel službo. Bil sem čisto brez denarja in po enem letu iskanja sem iskal samo še razlog, da bi ostal. Res sem upal, da ga bom našel, a nisem imel sreče. Selitev v tujino je bila tako nekaj povsem samoumevnega.

- Odšel si v Anglijo. Si imel tam zagotovljeno službo?

- Kje pa! Imel sem le srečo, da se je moja mama pol leta pred tem preselila v Leicester in sem lahko ostal pri njej kolikor sem pač potreboval, da se ustalim. Ko pa sem prišel tja sem hitro ugotovil, da v resnici ne znam ničesar in sem naslednjega pol leta porabil za specifično izobraževanje iz korporativnega računalništva, saj je bilo to področje izrazito drugačno od tistega, kar sem se učil na fakulteti. Je tistih nekaj stvari, ki jih moreš poznati, preden postaneš uporaben za velika podjetja.

- Kaj sploh je korporativno računalništvo?

- Ne delaš za sebe, ampak za veliko podjetje, ki ima svoje zahteve, naprimer varnost, ter standarde. Predvsem pa, če greš stran, mora programer, ki te nasledí, nadaljevati s tvojo kodo. Počasi sem tako začel dobivati službe, jih tudi izgubljal, vse dokler nisem začel delati za davčno. Od tam sem preseljal na projekt Disneya, ki mi je bil zelo všeč. Gre za streaming platformo, na kateri Disney predvaja svojo produkcijo, ki jo je v teh letih, z vsemi absorbiranimi podjetji, kar veliko.

- Si prišel kot samostojni programer?

- Nisem, ne. Pred časom se je kar splačalo biti zasebnik v Angliji,

saj smo bili preplačani, s tem, da si lahko dobil odpoved od danes do jutri, oziroma ob koncu projekta. To je bil standard in če s tem nisi imel težav, je bilo to res dobro. A proti koncu lanskega leta so začeli spreminjati zakonodajo in sem začutil, da bi bilo morda boljše, če bi si poiskal bolj varno rešitev. To je bilo malo pred korono, tako da sem imel kar srečo (smeh).

- Je lažje v Angliji dobiti delo programerja kot pri nas?

- V Sloveniji praktično ne programiramo, le obnavljamo to, kar je že bilo vzpostavljeno. Saj sem dobil možnost za delo tudi pri nas, ampak je šlo za ekstremno generična dela, vsa enaka, ki ti ne dajo nič. Moja taktika, ko sem prišel v Anglijo, je bila, da sem se odločil, kaj bi rad delal čez pet let, pa se je izkazalo, da sem za to povsem nepripravljen.

- Šola ti ni dala dovolj, da bi šel takoj v svet?

- Nikakor ne, ker ti ne povedo tistih nekaj stvari, ki so izjemno pomembne in so tudi zelo preproste, kar me kar malo jezi, saj sem se jih naučil v vsega pol leta..

- Pa se ti zdi potrebna fakulteta za računalništvo, da delaš na tem področju?

- Definitivno ne, ampak je kljub temu nekaj stvari, zaradi katerih sem vesel, da sem se odločil za študij, naprimer zaradi sposobnosti kritične presoje informacij. Poleg tega se dobro zavedam, da po srednji šoli še nisem bil človek, ki sem moral nastati, da sem naredil ta pomemben korak v življenju, tako da je dobro tako.

- Kako je bilo v Angliji v času korone?

- V Angliji so razmeroma počasi reagirali na epidemijo. V službi so nam povedali, da bomo poskusno en dan delali od doma in od takrat se še nismo vrnili v pisarne (smeh). Takoj na začetku je v trgovinah zmanjkalo toaletnega papirja, kar je bilo težko dojeti. Potem je postalo nekoliko težje, saj je kar močno šepala dobava dobrin v trgovinah. No, to se je s časom uredilo, predvsem v večjih živilskih trgovinah, medtem ko so butične večinoma še vedno zaprte. Teško se je primerjati s Slovenijo, saj je bilo tam število okuženih veliko večje, zato so se morda v Sloveniji ljudje veliko bolj sprostiti ob koncu epidemije kot pa Angleži.

AM

Od vseh znakov se zvrtili

Prometna zapora Sončnega nabrežja in Velikega trga je prinesla nekaj počitniškega, sproščenega vzdušja v ta del mesta, ob tem pa balci opozarjajo, da nekateri vozniki enostavno spregledajo ali pozabijo, da bo ob 19.00 nabrežje zaprto za promet in ostanejo „ujeti na parkirišču“ ter se zato odločijo za vožnjo po enosmerni Krpanovi ulici in nato po Smrekarjevi do tržnice.

Iz kabineta župana so nam odgovorili, da ocenjujejo učinke zapiranja Sončnega nabrežja ob petkih in sobotah zvečer kot zelo pozitivne: „Gostincem smo omogočili razširiti svojo ponudbo, hkrati pa smo razbremenili tudi sprehajalno pot ob morju. Prometna signalizacija na začetku Sončnega nabrežja z obeh strani (Veliki trg in Trg republike) je urejena v skladu s predpisi že od 10. 7. 2020 in jasno označuje Sončno obrežje kot **območje za pešce v petek in soboto med 18:00 in 24:00 uro**, postavljena so tudi obvestila na parkomatih, razdeljeno je bilo več kot 500 letakov, Občina Izola pa je obvestila objavila tudi na spletni strani in družabnem omrežju Facebook. Žal se kljub obveščanju javnosti še vedno dogaja, da nekateri vozniki niso pozorni na spremenjeno prometno signalizacijo.

Ob tem lahko pripomnimo, da je obstoječa prometna signalizacija precej nepregledna, saj je tam cel kup opozirnih drugih znakov, na enem samem drogu pa je kar šest različnih opozoril in prepovedi. Zakon v takih primerih pravi: Če na mestu, kjer je postavljen prometni znak, zaradi gostote prometa ali iz drugih razlogov udeleženci cestnega prometa prometnega znaka

ne bi pravočasno opazili, **mora biti ta ponovljen tudi na nasprotni, levi strani ceste ali smernega vozišča**, če je potrebno, pa tudi nad vozliščem (2. Člen). Zakon tudi pravi, da sta na istem nosilnem drogu v smeri vožnje lahko po vertikalni osi nameščena **največ dva prometna znaka**, (13člen) a hkrati dopušča, da je lahko na enem nosilnem drogu nameščenih tudi več znakov, če je s tem pravilnikom pri posameznem prometnem znaku tako dovoljeno (14 člen). Pa še: Posameznemu prometnemu znaku sta lahko dodani največ dve dopolnilni tabli. (15 člen)

Priporočilo je prišlo ob pravem času

Ivica Evačić - Ivek že skoraj trideset let vodi restavracijo Hotela Marina, ki je od penzijske restavracije napredovala vse do priporočila Michelinovega gastronomskega vodnika. Kaj to pomeni v času korone?

Že nekaj časa je minilo odkar je Michelin s svojim gurmanskim vodnikom prvič ocenil in nagradil slovenske gostilne. Med nagrajenimi, kot vemo, sta tudi dve izolski, Torkla v Kortah in restavracija Hotela Marina ob izolskem mandraču.

S Sebastjanom Kovačičem, chefom gostilne Torkla, smo se pogovarjali ob podelitvi, Ivico Evačića, ki ga v Izoli vsi poznamo kot Iveka, pa smo ujeli v teh dneh, ko se je turizem že skoraj povsem sprostil, ozračje pa je vse manj „koronsko“.

- Kako se je zgodba z Michelinom začela?

- Spominjam se, da smo dobili vabilo, še pred korono, na dogodek, ki ga organizira Michelin, a v bistvu nisem niti natančno vedel, za kaj pravzaprav gre. Kmalu za tem se je zgodila ta nesrečna pandemija in misli so bile povsem drugje, nakar smo kar naenkrat dobili to informacijo, da smo dobili priporočilo Michelinovega vodnika. Vse je bilo zelo nenadno. Sanja se mi ne, kdaj so bili njihovi ocenjevalci pri nas, a napisali so, da je restavracija skoraj vedno polna, da iščemo najboljše sezonske dobrine, kuhamo po principu žive kuhinje in ohranjamo prvinske okuse. Pomeni, da so prepoznali moj pristop, s katerim je zaznamovana moja zgodovina.

- Je Michelinovo priporočilo največ, kar lahko ta restavracija doseže ali bi lahko ciljali na zvezdico?

- Tudi ta restavracija bi lahko dosegla zvezdico, a potrebna bi bila popolna preobrazba. Tudi chef ne bi bil več Ivek, kot ga poznamo že skoraj trideset let, ampak bi moral čisto v drugo smer, potreben pa bi bil tudi drugačen pristop do kuhinje, ter seveda redesign same restavracije, z drugo selekcijo izbranih vin in dodatnim kadrom. Osebnost za to ne bi nikoli odločil. Zame je zvezdica polna restavracija zadovoljnih, najprej domačih gostov, ki na koncu dajo roko, natakarku napitnino, plača-

jo račun in povejo, da se bodo vrnili.

- Si opazil kaj več zanimanja po podelitvi Michelinovih priznanj?

- Opazil sem, da smo v razmeroma kratkem času pridobili ogromno domačih, izjemnih gostov, ki iščejo prav takšne destinacije kot je naša. Postali smo zanimivi tistim krogom ljudi, ki navadno počitnikujejo v tujini in nas morda niso še poznali. Je pa res, da si je restavracija v vseh teh letih že naredila dobro ime v Sloveniji kot kraj, kjer imamo odlično ribo. Z leti smo se vsekakor nadgradili, ampak bistvo je isto kot ko sem šele prišel in objel Jadransko morje, istrsko zemljo in si zaželel domačih gostov. V prvi vrsti Izolane.

- Izola se lahko pohvali z dvema „nagrajenima“ restavracijama, Marino in Torklo, s katero pa imate kar različno ponudbo.

- Sebastjan Kovačič je izjemen kuhar, izjemen chef in ga res spoštujem, je pa res, da predstavlja dve različni kuharski filozofiji. Pri nas gost čuti to pristno istrsko, mediteransko, tradicionalno, lokalno, včasih temu pravim tudi kulturno gastronomijo. Rad obujam pozabljene okuse, ideje pa črpam skozi naše ribiče, skozi gospodinje, skozi none po vaseh in marsikateri krožnik ohranimo tudi dlje časa, da ga lahko predstavimo kot del te kulturne gastronomije. Sebastjan pa je naredil korak dlje in gre že proti visoki kuhinji, tako kar se tiče načina priprave, kot tudi servisa. Jaz sem sprejel drugačno filozofijo.

Za naše število zaposlenih potrebujem določeno število gostov in za to moramo biti bolj odprti, seveda v svojem slogu, tako da imamo od poslovnih gostov, pa vse do družinskih krogov in proslave različnih obletnic. In seveda domačini. Mi smo restavracijo odprli tretjega maja, ko so mnogi še razmišljali, če bi se sploh odločili za ta korak in prva dva meseca smo imeli pretežno lokalne goste iz Izole, Kopra in Pirana. Gostje so prepoznali to, kar delamo. Vsaka hiša se deklarira po nečem in prav je, da to predstavlja.

- Michelin ni samo nagrada, je tudi odgovornost.

- Tako je. Priznanje je prišlo ob pravem času, ko smo ponovno odpirali, a prineslo je tudi določeno odgovornost, saj imamo zdaj vsekakor še več pritiska kot prej, saj bomo še bolj pod drobnogledom. In zgodile se bodo napake, a verjemite, da to nikakor ni zaradi malomarnosti. In če do tega pride vedno poskušamo, če je to le mogoče, popraviti napako. Ker tudi sam najprej razmišljam kot gost, a tudi kot kuhar, lastnik, natakark in tako naprej. Je pa priznanje dodatna stimulacija, da smo še bolj pozorni in morda bomo še malo bolj nadgradili našo miselnost.

- Si zadovoljen z izborom zvezdic?

- Sem, čeprav pogrešam predvsem Janeza Bratovža.

- Je možno, da se mu je kaj ponesrečilo ravno med obiskom ocenjevalcev?

- Dolga leta ga spremljam in je drugačen, je kuharski virtuoz, je

umetnik. Posebej kuharji, ki se gredo res visoko kulinariko, še višje od Sebastjanove, so zame res umetniki in vem kaj pomeni ta francoska kulinarika in koliko energije in časa je za tem. Včasih, ko poslušam goste, ki se mi potožijo, kako se brezveze je v kateri od teh vrhunskih restavracij, mi je kar hudo. Tudi jaz osebno ne ljubim te kuhinje in tega ne delam, ne maram francoskega načina priprave, čeprav se zavedam, da je temelj marsikaterih priprav. Ne maram trpinčenja hrane in sem pristaš žive kuhinje, zagovarjam pristni pristop, saj to je mediteranska kuhinja, to je Istra. Ne morem jaz ribe delati v polivinil vrečki, ne morem kosa mesa dvanajst ur obdelovati v naftnem derivatu. Jaz sem nasprotnik tega, tudi če nekateri novinarji pravijo, da sem morda zaspal. Nisem, a to me ne zanima, sicer bi bil zdaj v Parizu ali Nici. Res ne maram trpinčenja hrane. Ampak tisti, ki se s tem ukvarjajo, v to vložijo toliko dela, toliko razmišljanja, toliko stresa za tistih nekaj minut slave, da se morda potem na koncu gost zmrduje, češ, da je bilo brezveze. To me res zabolj. Tem ljudem rad povem, da morda jim to ni teknilo, ampak za tem je veliko truda in razmišljanja o tem, kako boš povezal enajst hodov v kombinaciji z vini in vsem ostalim. Zato pravim, da naj ljudje to poskusijo, potem pa naj ocenijo, če jim je všeč ali ne. Ampak z zavedanjem, da je to posebna veja kuhinje.

- Navadno gost ve, v kakšno restavracijo stopi.

- Morda pa bi na splošno morala stroka, ali pa novinarji, več delati na tem, da ljudje vedo, kaj dobijo v restavracijah. Vsi vemo, kaj dobimo v piceriji, kaj dobimo v klobučnici, več kaj dobijo v gostilni, več kaj pričakuješ v kmečkem turizmu. Da ljudje vedo, kako se morajo kje obnašati in kaj pričakovati. Da je najprej potrebna rezervacija, da se oceni čas, ki je na razpolago za obed, pa budget. Da če pride deset ljudi, ne naroči vsak svojo jed, saj se v restavraciji kot je naša, priprava vsake jedi začne s sesekljanjem čebule, ker ni ničesar pripravljeno vnaprej. Pogosto moramo o tem izobraževati goste, saj je naša želja enaka kot njihova, in to je, da gre gost zadovoljen od mize z namenom, da se bo vrnil.

Trener, ki za svoje delo ni hotel plačila

Stevo Santin je po rodu Dekančan, rodil pa se je v Slavoniji in prišel v Izolo zato, ker mu je o lepoti tega mesta in o dobrih ljudeh govoril njegov stari oče Francesco. Prišel je kot delavec in kot nogometaš in se prepričal, da je imel stari oče prav.

- Prišel sem iz Slavonije, korenine pa imamo v Dekanah. Moj stari oče Francesco Santin se je pred prvo svetovno vojno, da ga ne bi poklicali v italijansko vojsko, umaknil čisto do Madžarske meje na robu Slavonije. Tam so kupili kmetijo in tam sem se rodil tudi jaz. Nono, ki so ga Hrvati preimenovali v Franjota, je s seboj prinesel marsikaj Istrskega, tudi karte za briškolo in spomine na te kraje, še posebej na Izolo. Bil je mornar in je menda plul z ladjo med Trstom in Reko in Izola mu je ostala posebej pri srcu. To mi je razlagal od četrtega leta dalje in zato sem se takrat, ko sem končal gimnazijo, odločil, da pridem sem. - **Ali si vedel, kaj boš delal v Izoli, ko si se preselil sem?**

- Niti ne. Šel sem na slepo. K sreči sem imel znanca iz Slavonije, mislim da mu je bilo ime Ivan Dijanovič in on me je seznanil z vodilnimi v nogometnem klubu Izola. Potem ko sem prišel v klub, pa tudi ni bilo težav za delo.

- **Nogomet si igral že v Slavoniji.**

- Moj tamkajšnji trener me je zelo hvalil, saj sem pri osemnajstih letih igral v slavonski ligi, ki je bila res močna in nekoč je k nam prišla na priprave ekipa Crvene zvezde v kateri so bili tudi Djajič, Ačimovič, Bekič in drugi. Po tej tekmi so me povabili na preizkušnjo v Beograd, a tam nisem zdržal več kot teden dni. Vleklo me je v Izolo, tako kot po igranju v Franciji, kjer sem igral za Nico, ki je bila takrat v tretji ligi in PSG, ki je bil takrat drugoligaš. V Nico sem odšel s prijateljem leta 1963, od januarja 64 do avgusta 65 sem bil v Parizu, potem sem dobil poziv za vojsko in sem se vrnil nazaj. Po povratku s služenja vojaškega roka sem igral za Izolo vse do leta 1973, ko sem se poročil.

NK Izola (1963) pred tekmo s Primorjem

NK Izola, ko na hribu še ni bilo bolnice

Od 1963 - 1973

Začel sem z generacijo v kateri je bilo pol Jugoslavije: **Kostič, Marjanovič, Mičo Janoš, Milojkovič, Izidor Černe, Renato Gabrijelčič** itd. Končal pa sem z generacijo v kateri so bili: **Vinko in Dorko Gregorič, Ferdo Romildo, Zorko Grbec** itd. Treniral nas je **Jerkovič** potem je prišel prof. **Mihelčič** z Reke. Takrat sem bil star 30 let in ker so začeli veljati Portoroški sklepi, ki so omejili starost igralcev, sem se odločil, da zaključim kariero.

Na katerem igralnem mestu si bil? Bil sem zadnji vezni, pri Jerkoviču sem igral takoj za Vinkom Gregoričem. Takrat so bili v napadu še **Miki Jerman, Vinko, Dorko in Dobrin**. Zadolžen sem bil za "delanje igre", gole pa sem zabijal predvsem na velikih pokalnih tekmah. Recimo proti Kopru sem dal v finalu pokala dva, proti Olimpiji tudi oba gola Izole, proti Primorju, kjer smo se borili za prestop v višjo ligo prav tako.

Koper je bil takrat odlična ekipa, premagal je jugoslovanskega drugoligaša Rudarja 8:1, proti nam pa so izgubili v vseh kategorijah. Pokojni **Prašnikar** mi je zlomil nos, a sem prosil trenerja da bi rad igral naprej in me je pustil. Proti Kopru bi igral tudi brez glave. Nato sem v podaljšku dosegel še zmagoviti gol.

Trener brez plače

- Leta 1980 sem se na Visoki šoli izšolal za trenerja pri **prof. Elsnerju in Verdeniku**. Po Benfiki je bil v Izoli razpad sistema in tako sem leta 1977 prevzel selekcijo B, nato pa še ekipo 10-12 let. Vodil sem tudi ekipo U 10, kjer sta sinova imela **Silvo Lazar in Dario Božič**. Denarja ni bilo in so me hoteli oni plačevati, a nisem nikoli delal za denar. Tako je bilo tudi s prvo ekipo, ki sem jo prevzel leta 2002. Takrat smo vse postavili na začetek, dobili ime MNK Izola in nastopali v **Primorski ligi**. Od starih igralcev so ostali trije ali štirje, na čelu z **Davorjem Perkatom, Tonejcem, Dončičem in Maculičem**. Odstopil sem v trenutku, ko smo vodili z 12-timi točkami prednosti pred Komnom, ampak celo vzdušje okrog kluba je bilo takšno, da sem enostavno odšel. Zame je bilo delo v klubu čast in priznanje.

Stevo Santin se je rodil kot Stefan, krstili so ga kot Stjepana, v Slavoniji so mu vsi pravili Italijanček (po starem očetu ki je imel italijansko ime Francesco) zato se je preimenoval, zamenjal vse dokumente in postal Stevo.

Stanovanja smo dobili pod resnimi pogoji. Plačali smo 25% plog in ko smo stanovanja odkupovali po Jazbinški so nam ta polog upoštevali. V Delamarisu sem bil do leta 2003. Ko je prišel **Maver**, sem odšel. Pravzaprav sva končala na sodišču. Jaz sem takrat bil vodja odpreme, ko mi je za pomočnika pripeljal svojega svaka in lepega dne je on postal vodja, jaz pa pomočnik. Finančno nisem bil na slabšem, ampak način zamenjave pa res ni bil pravi. Zato sem ga tožil na sodišču in da bi uredili stvari, so mi odkupili leta, ki so mi manjkala do upokojitve.

- **Kako se spominjaš Delamarisa?**

- Imam res lepe spomine, posebej na čas, ko smo bili še v Drogi. Z **Vinkom Franetičem** sva bila res dobra sodelavca in lahko samo rečem, da tisto, kar je o Vinku zapisal **Maver**, ni vredno komentiranja, saj preprosto ni res. Res pa je, da sva bila odlična sodelavca, saj sva z njegovim rdečim Prinzem hodila na nogometne tekme. Vinko je bil velik navijač Hajduka in hodila sva na tekme v Ljubljano, Zagreb, na Reko in celo do Splita. Takrat so bili takšni odnosi med nami. Spomnim se, da smo velikokrat, ob sobotah, delali udarniško.

NK Izola (1969) s trenerjem Jerkovičem

Stanovanja smo dobili pod resnimi pogoji. Plačali smo 25% plog in ko smo stanovanja odkupovali po Jazbinški so nam ta polog upoštevali. V Delamarisu sem bil do leta 2003. Ko je prišel **Maver**, sem odšel. Pravzaprav sva končala na sodišču. Jaz sem takrat bil vodja odpreme, ko mi je za pomočnika pripeljal svojega svaka in lepega dne je on postal vodja, jaz pa pomočnik. Finančno nisem bil na slabšem, ampak način zamenjave pa res ni bil pravi. Zato sem ga tožil na sodišču in da bi uredili stvari, so mi odkupili leta, ki so mi manjkala do upokojitve.

Gospodarstvo pomaga športu

- Veliko firm je takrat prispevalo za klub. Drese, trenirke, borše, anorake in še marsikaj drugega so prispevala različna podjetja. Tudi trenirke in žoge za mlajše selekcije, ki jih je takrat vodil **Valdevit**. Marsikaj smo uredili na ta način s tistimi ljudmi. V Delamarisu je bil takrat **Zvonko Grahek**, ki mu moramo reči gospod Grahek, saj je res veliko naredil za firmo in za skupnost. Kar nekaj takih je bilo v Delamarisu. Recimo **Grahek, Čop in Grebenc**, ki je bil direktor komerciale in predsednik kluba, je meni, **Mikiju Jermanu** in **Vinku Franetiču** po vsaki tekmi, ki smo jo zmagali, dal po 100 dinarjev.

- **Zakaj si prekinil delo v klubu?**

- Zato ker ne morem sprejeti tega, da nekdo misli, da če prinese 1 euro v klub, lahko odnese dva. Začela je veljati ta logika, zato sem šel. Niso bili vsi taki. Nekaterim bi lahko postavili spomenik, saj so pomagali klubu, prihajali na tekme,

po tekmi pekli ribe in čevapčiče in delili ljudem. Pokojni **Tore Kocjančič, Silvo Lazar, Jože Rupnik, Mario Božič** in še mnogi so živeli za izolski nogomet. Vzdušje je bilo povsem drugačno in ni bilo takšnega pohlepa, kot ga vidimo danes.

- **Še greš na tekme?**

- Že leta ne hodim več. Ko sem zapustil ekipo kot trener je bila v Izoli neka revialna tekma na kateri so igrali vsi, od **Ružniča in Žlogarja do Simona Gregoriča**, bili so trenerji, od **Patariča do Grka** in takrat so me povabili naj bi bil na klopi s **Sandijem Sejdinovskim**, ki je bil eden od kandidatov za naslednjega trenerja. Vmes so bili še **Fičo Sergaš, Marjon in Breznikar**. Tam na klopi je padel predlog, da bi šel za pomočnika, a sem mu povedal, da sem pripravljen pomagati ekipi kot finančnik, ne pa na igrišču. On se je strinjal, zato sem šel takoj do **Adriatica**, kjer so bili **Vinko Franetič, Sandi Oblak in Marino Domio**. Dogovorili smo se, da ekipo za približno 5.000 DEM nezgodno zavarujem pri njih, oni pa nam zagotovijo 100 tisoč nemških mark, kar pomeni, da klub dobi 95 tisoč mark. Zame je bilo to rešeno, par dni kasneje pa preberem v časopisu, da je **Sandi Sejdinovski** prevzel mesto trenerja, pomočnik pa bo **Suarez Kraja**. Seveda sem bil šokiran in ko sem vprašal **Vinka Gregoriča**, ki je takrat vodil mlajše selekcije, kako se je to zgodilo je odgovoril, da so se pač tako odločili, ampak tistih 100 tisočakov še vedno lahko prinesem. Od takrat naprej nikoli več nisem videl nobene tekme. (D.M.)

Iz časopisnih izrezkov

Stevo je pridno zbiral časopisne članke (za Sportske novosti je bil dopisnik **Just Ivanovič**) posebej ponosen pa je na zapis o trojnem uspehu Izolanov proti Kopru na finalu pokala Nogometne podzveze Koper, dodal pa je še zapisnik o prijateljski tekmi z Olimpijo in pokalni s Primorjem, kjer se je vpisal med strelce. Pa še kdo se bo našel v njih.

PIONIRI

IZOLA-KOPER 3:2 (0:0)

IZOLA: Dujmovič, Radovčić, Skriane, Lazar, Cegler, Počkaj, Petričić, Božič, Zeger, Božič II, Bobnić.

KOPER: Derovec, Alagić, Horjak, Vergan, Basta, Marušić, Hrvatinić D., Ivetač, Hrvatinić B., Gregorič, Mikolić.

OMLADINCI

IZOLA-KOPER 3:0 (1:0)

IZOLA: Umar, Daković, Glavinina, Kordiš, Bučar, Baloh, Grbec, Bembič, Zore, Paliska, Dobrinja.

KOPER: Viler, Dolavšek, Franca, Benčić, Klun, Branja, Skorjanc, Klaj, Fortuna, Marušić.

STRIJELCI: 1:0 Zore (10), 2:0 Kordiš (69) iz jedana., 3:0 Grbec (70).

SENIORI

IZOLA-KOPER 2:1 (0:0, 1:1)

Igralište NK Izola. Gledalaca preko 350. Sudač Bertok (Koper) — dobar.

STRIJELCI: 1:0 Santin (55), 1:1 Pavletič (81), 2:1 Santin (92).

IZOLA: Dujmovič, Gregorič T., Zupanc, Marchesan, Senk, Božič, Santin, Backović, Fermo, Gregorič V., Grbec Z.

KOPER: Šavron, Prašnikar, Milič, Pavletič, Milinković, Salihović, Ambrožič, Malkoč, Samec, Softić, Hrvatinić.

IZOLA-OLIMPIJA 2:7 (1:2)

IZOLA — Igralište NK Izole. Teren nepogoden za igru. Gledalaca 400. Sudač Zorko (Koper)

STRIJELCI: Pejovič 3, Oblak 2, Popivoda 1, Bučar (autogol), a za Izolo Santin 2

IZOLA: Fermo (Dujmovič) Gregorič II (Sosić II) Zupanc (Bačković) Markezan, Senk, Božič, Sosić I, Dobrin, Gregorič I, Santini, Bučar

OLIMPIJA: Skulj (Zupancič) Rogič, Sombolac (Kokot) Zavrl (Jukič), Šoškić, Jovanović, Ameršek, Petrunić, Pejovič, Oblak Popivoda.

IZOLA — PRIMORJE 4:1 (3:0)

IZOLA — Igralište NK Izole, Gledalaca 300. Sudač Zorko (Ljubljana) — dobar.

STRIJELCI: V. Gregorič (3), 2:0 Santin (13), 3:0 Santin (40), 3:1 Carevič (7), 4:1 V. Gregorič (85)

IZOLA: Dujmovič, Gregorič T., Sosić, Marchesan, Senk, Božič, Fermo, V. Gregorič, Santin, Grbec, Bučar (Zupanc)

PRIMORJE: Matjanovič, Gorup (Vnčinič), Nikolič, P. Brečelj, Zagon, Jamšek, Bategel, Kapidž, Carevič, Petrovič, Kottik.

Jadralci vendarle začeli s sezono

Rokomet

Rokometaši začeli s pripravami

V ponedeljek se je v Kraški na prvem dnevu priprav na novo sezono zbralo 22 starih in novih igralcev članske ekipe. V moštvu je prišlo do velikih sprememb. Kot smo pisali so se v RD Izola že kmalu po koncu prvenstva zahvalili za sodelovanje trem tujcem. Izolo so zapustili lani najboljši strelec Izole **Spasoje Gačević**, **Ilija Petkovič** ter vratar **Jasmin Husić**, ob njem pa se je iz Izole poslovil tudi drugi čuvaj mreže, domačin **Luka Logar**. Izoli je v slovo pomahal tudi mladi **Teo Beganovič**, za prekinitev aktivnega igranja pa se je odločil **Amel Redžić**. Izolski dres bosta po zelo dolgi karieri slekla tudi dva veterana moštva in sicer **David Zorič Štepančič** ter **Peter Božič**, ki bo odslej pomočnik **Fredija Radojkoviča**. Med bivše igralce Izole lahko štejejo tudi krožnega napadalca **Roka Gašperšiča**, seznam nekdanjih igralcev Butan plina Izole pa zaključuje **Matjaž Brumen**, ki se seli k ljubljanskemu Slovanu.

Iz tega kluba pa prihaja **Luka Pernovšek**, ki bo skušal po odhodu omenjenega slovenskega reprezentanta zapolniti praznino na položaju desnega krila. Najnovejša pridobitev je **Nejc Demšar**, nazadnje član Škofljice. Iz sosednjega Trsta prihaja nova okrepitev v vratih in sicer **Thomas Postogna**, dosedanji član Kopra. Nekoliko bližje Izoli in sicer v okolici Rižane pa je doma Thomasov nekdanji soigralec **Martin Kocjančič**, drugi čuvaj mreže pri Izolanih. Iz Celja prihaja krožni napadalec **Jan Potočnik**. Na tej poziciji bo po letu premora morda znova zaigral tudi **Aleks Köenig**. Zadnje ime na seznamu prišlekov pa je **Domen Stopar**, sicer nekdanji mladinec Izole, ki iz rokometnega kluba Koper prihaja kot posojeni igralec. Prvi ekipi naj bi se pridružilo še nekaj imen iz mladinske vrste, morda tudi kakšno iz Kozine, s katero sicer Izolani že nekaj časa sodelujejo.

Fredi Radojkovič, ki bo tretjo sezono zapovrstjo vodil izolsko zasedbo, je povedal: *"Nestrpno sem čakal ta dan, ko bomo ponovno lahko začeli z resnim delom. Fantje so motivirani, lepo je videti toliko mladih rokometashev, ki so precej*

dobro fizično pripravljene zaradi programa v času pavze. Veselim se začetka sezone, pred tem pa nas čaka nekaj pripravljalnih srečanj."

BV

Namizni tenis

Lea se bori za nastop na EP

Medtem ko je v moški članski reprezentanci že nekaj časa znano, kdo bo zastopal slovenske barve na evropskem prvenstvu za posameznice in dvojice, ki bo predvidoma od 15. do 20. septembra v Varšavi, je položaj v slovenski ženski reprezentanci bolj zapleten. Dekleta so, tako kot fantje, trenutno na krajših pripravah na Otočcu, kjer bodo ostale do torika, selektorica **Vesna Ojsteršek** pa se je odločila, da bo potnice za evropsko prvenstvo na Poljskem določila po kvalifikacijskem turnirju, ki bo potekal 8. in 9. avgusta. Kraj in nevtralna dvorana bosta javljena naknadno.

Ženski del slovenske reprezentance, v katerem so ob članicah, **Aleksandri Vovk**, **Nini Zupančič**, **Ivani Zeri**, **Ani Tofant** in **Špeli Trelec** še mladinke **Lea Paulin**, **Nuša Kadiš** in **Blažka Harkai** ter kadetinja **Sara Tokić** in **Kim Kastelic**, je s pripravami na Otočcu začel v petek. Medtem ko je bolj ali manj jasno, da bodo na evropskem prvenstvu v Varšavi za slovensko moško reprezentanco igrali **Tokič**, **Jorgič**, **Kožul**, **Hribar** in **Cvetko**, se je Vesna Ojsteršek odločila, da bo trojico, ki bo igrala na Poljskem, določila po koncu kvalifikacijskega turnirja.

»Prvi dan priprav smo imele z igralkami daljši sestanek, na katerem sem jim pojasnila, zakaj sem se odločila za kvalifikacije.

Dejstvo je, da je letošnja sezona specifična, saj so zadnje turnirje igrane v začetku marca, vse do danes pa so samo trenirale, tako da je težko videti, v kakšni formi je katera od igralk. Dekleta so mojo odločitev zelo dobro sprejele, saj se zavedajo, da je v tem trenutku tudi do njih to najbolj pošteno. Če bi šlo za ekipno evropsko prvenstvo, bi morala zajeti nekaj več dejavnikov in morda se potem niti ne bi odločila za kvalifikacije, ker pa gre za posamično evropsko prvenstvo, sem se v tako izenačeni skupini igralk zanje,« je svojo odločitev pojasnila Vesna Ojsteršek.

Na kvalifikacijskem turnirju se bodo za tri mesta, ki bodo vodila v Varšavo, pomerile **Aleksandra Vovk**, **Nina Zupančič**, **Ivana Zera**, **Katarina Stražar**, **Ana Tofant** in **Lea Paulin**. Turnir bo potekal dvokrožno, vsaka z vsako na štiri dobljene nize. Žreb za kvalifikacijski turnir se bo opravil uro pred začetkom turnirja v prisotnosti vpoklicanih igralk in njihovih trenerjev. Žreb bo izveden brez postavljenih nosilk in bo dirigiran le v toliko, da se bosta igralki istega slovenskega kluba **Katarina Stražar** in **Ana Tofant** srečali v 1. in v 6. krogu (če bodo seveda na turnirju prisotne vse vpoklicane igralk). Končni vrsti red se bo izračunal po pravilih ITTF.

Vse reprezentantke bodo morale priti na turnirju povsem zdrave, upoštevati pa bodo morale vse predpise v skladu z veljavnimi ukrepi NIJZ glede virusa COVID-19 in s priporočili NTZS, zahtevanimi za udeležbo v trenažnem procesu.

Jadranje

Dvojno srebro iz Zadra

V nedeljo 26. julija 2020 so se na morju pred Zadrom opravili skleni plovci Odprtega hrvaškega prvenstva za jadrane razrede 420, 49er in 49er FX. V spremstvu trenerja **Mitje Mikulina** so v Zadar na priprave in regato odpotovali tudi štiri slovenske posadke, ki so zabeležile lepe uvrstitve.

Nehvaležno leto je poseglo tudi v jadranje in s koledarja polnega aktivnosti odplaknilo domala vse, česar so se tudi mladi jadranci veselili, za kar so v domačem zalivu pridno vadili. Ugodnejša epidemiološka slika pa je na koncu vendarle omogočila, da se je skupaj osem mladincev odpravilo na enotedenske priprave v Zadar, ki so se zadnji julijski konec tedna zaključile z nastopom na regati za Odprto hrvaško prvenstvo.

Skupaj 25 posadk, večinoma hrvaških in avstrijskih, štiri slovenske in ena nemška, je tako nekaj dni kvalitetno treniralo, na kar so vsi že zelo dolgo čakali. Ugodni vremenski pogoji za treninge pa so svoj sloves zatajili ravno na prvi dan regate, ki je iz mučnega čakanja v bonaci mladince na kopno pognalo nevihtno dogajanje. V soboto in nedeljo pa so vetrovni pogoji organizatorju prvenstva JK Uskok Zadar omogočili izpeljavo skupaj šestih plovov.

Z odbitkom enega najslabšega rezultata so se na koncu vse štiri slovenske posadke uvrstile v prvo polovico flote, dve sta celo posegli po najvišjih uvrstitvah. Srebrni v skupnem seštevku in prvi med dekletki sta bili **Celestina Sabadin** in **Veronika Franič** (SLO 55250), **Martin Fras** in **Daniel Cante** (SLO 55664) pa sta osvojila drugo mesto v kategoriji U17. Na skupno 11. mesto sta prijadrali **Caterina Sedmak** in **Mija Skerlavaj** (SLO54695), mesto za njima pa sta osvojila **Dan Belinger** in **Jakob Musa** (SLO55141).

»To je bila za nas prva regata po koronapavzi, mladinci so bili dolgih pet mesecev brez regate, kar se je tudi poznalo. Naredili so kar nekaj taktičnih napak kot tudi slabših startov. A najbolj pomembno je, da so na treningih pred regato prav vsi zelo dobro vozili in pokazali, da vsak od njih lahko zmaga. Z rezultati sem delno zadovoljen, so se pa mladinci veliko naučili in odhajajo domov z veliko novimi izkušnjami,« je ob vrnitvi povedal Mitja Mikulin.

Katja Bertok, jzs.si

Biti ali bezljati

Smeti pod ladonjo

Drevesa so. Drevesa samo so. Prideš v park in ladonja je tam. Je kot moja nona – vedno doma in vedno jo lahko obišeš. Ni šla na koncert in ni šla na potovanja. Če je šla na obisk k sosedu, se kmalu vrne... ni je treba prej poklicati, da bi preveril ali je doma. Ona je.

Pa mi? Toliko tega se dogaja v življenju, da potem pozabimo živeti. Nismo zares prisotni in tekmamo sem in tja, od opravka do opravka, od prireditve do prireditve, na kavo s tem, na bevando z onim. Ves čas v iskanju nečesa, ali celo v strahu, da bomo kaj zamudili. Pa se nam lahko zgodi, da zamudimo življenje.

Ko smo se letos spomladi ustavili, je bil za številne šok, za marsikoga pa je 'prišlo' življenje. Narava je bila vesela, bohotila se je v nešteto cvetovih in plodovih, nas vabila k sebi. Celu moje rože so bile navdušene, saj sem bila vsak dan z njimi. Nikoli še niso tako žarele kot v tednih, ko sem bila 'v službi' doma. Ko so nam uradno prepovedali bezljati, je marsikdo spoznal, da ne zna živeti doma (smo skupnost ljudi, ki živijo v službah, na dopustu, v kavarni, v trgovini, le doma ne).

Marsikdo je tudi spoznal, kako dragoceno je, če je v domačem kraju narava. Če je morje, reka, gozd, park... če so drevesa.

Ljudje v vseh koncih dežele smo se zatekali k naravi, saj je bilo v naravi vse prav (in še vedno je). Medtem, ko v naših glavah in v družbi divja kaos, je v naravi popolni mir. Ste opazili, ste začutili? Marsikaj se lahko naučimo od narave. Le pojdite k drevesu na vrtu ali k drevesu, ki je najbližje vašega doma in ga opazujte, se ga dotaknite, vprašajte kako se ima. Pa vam bo morda povedalo, da je dobro, da je vse v redu. In vas povabilo, da malo posedite v njegovi senci.

Ladonja je v parku ves čas. žal so pod njo tudi smeti, a te pobere vsak teden. Tokrat nas je bilo v njeni družbi malo manj – eni so izginili kot kafra, drugi smo se najprej kopali v vonju bezga (ki to ni!), potem pa šli preverit kje in kako diši kafra.

Midve z ladonjo bova v parku tudi naslednji terek. In verjetno bo tam tudi sonce, ki nas podpira že ves mesec. **Lepo vabljeni v družbo ljubiteljev dreves in narave, na poletni torek, 4. avgusta.**

Zaživel bo poletni otok

Od petka 31. julija do 21. avgusta bo v parku Pietro Coppo v Izoli zaživel Poletni otok s kotalkališčem na krožni stezi skozi park.

Kotalkališče bo odprto vsak dan med 9. in 12. ter med 17. in 23. uro. Vstopnina na kotalkališče bo 2 evra.

Število obiskovalcev bo zaradi pandemije COVID-19 omejeno, poskrbljeno pa bo tudi za vse potrebne varnostne ukrepe, ohranjanje primerne razdalje med obiskovalci in razkuževanje. Za dva evra si bo mogoče izposoditi kotalke, obiskovalci pa bodo lahko uporabili tudi svoje. Kotalke bodo po vsaki uporabi razkuževali, vsako uro pa bodo razkuževali tudi tla in ograje kotalkališča.

V drugem delu parka Pietro Coppo skoraj vsak dan potekajo prireditve za otroke in odrasle, v bližnjem drevoredu pa se je v hiškah mogoče tudi odžejati in kaj malega prigrizniti.

Občina Izola vse obiskovalce prosi, da spoštujejo navodila povezana s pandemijo COVID-19.

Poljubi v Placu Izolanov

Željko Jugovič je turistični delavec, ampak je istočasno še marsikaj drugega, predvsem ustvarjalnega, kar mu človek na prvi pogled ne bi pripisal, saj je vendar človek reda in urejenosti.

Pa je to ampak tudi marsikaj drugega. Je nenehni popotnik po svetu, raziskovalec novih krajev in predvsem novih ljudi, pisec in fotograf. V svoji pisateljski karieri je objavil številne humoreske in popotne zgodbe (Republika, Slovenske novice, Primorske novice, Svet in ljudje...), preizkusil se je tudi kot pesnik (Primorska srečanja) in je avtor izvrstne poletne zgodbe (Primorske novice). Njegov romaneskni prvelec je *Balada za Selmo*, ki ga je pisal kar tri leta.

S fotografijo se ukvarja že vrsto let, bil je član in predsednik Foto kluba Portorož, razstavljal je samostojno in skupinsko, njegovi motivi pa so predvsem ljudje v svojem okolju, ki je velikokrat nenavadno in drugačno od tega, ki ga poznamo. Tudi tokratna razstava v Placu Izolanov bo v znamenju ljudi in ljubezni, ki je njegov *leit motif*, saj je na popotovanjih v objektiv ujel poljube in z njimi vse tiste občutke, ki jih v tem obdobju pandemije še kako pogrešamo.

Razstavo bodo odprli v Placu Izolani, v soboto, 1. avgusta ob 11.00 v izolski Ljubljanski ulici.

30. 7. četrtek

20.30 Ljubljanska ulica

**POLETJE PRI ŠPINI
BB & Dedley Woodleybears**

Zaradi preprečevanja nevarnosti okužbe bo število sedežev zelo omejeno, zato predlagamo rezervacije na 040 211 434. Pripravili smo zaščitne maske, a bomo veseli, če boste prinesli svoje.

21.30 Letni kino Arrigoni

filmska projekcija **Tu je bila Britt-Marie** Režija: Tuva Novotny**31. 7. petek**

21.00 Letni kino Arrigoni

opera **Figarova svatba****1. 8. sobota**

11.00 Galerija Plac Izolanov

Otvoritev fotografske razstave

Željko Jugovič : Ljubezen je v zraku

20.30 park Pietro Coppo

Koncerti v parku **Pevci SI Dante Alighieri Izola****2. 8. nedelja**

20.30 park Pietro Coppo

Koncerti v parku **Izola & Koper (Stevo Vujić duo)****4. 8. torek**

19.00 park Pietro Coppo

Predstava za otroke **RDEČA KAPICA**

20.30 park Pietro Coppo

STAND UP večer **Eva Virc, Sara Vošinek Gašper****5. 8. sreda**

20.30 park Pietro Coppo

Koncerti v parku **Miseria Deluxe****6. 8. četrtek**

20.30 Ljubljanska ulica

POLETJE PRI ŠPINI**Uršula Ramoveš in Fantje z Jazbecove grape**

Zaradi preprečevanja nevarnosti okužbe bo število sedežev zelo omejeno, zato predlagamo rezervacije na 040 211 434. Pripravili smo zaščitne maske, a bomo veseli, če boste prinesli svoje.

7. 8. petek

20.30 park Pietro Coppo

Koncerti v parku **Bebin sladoled****8. 8. sobota**

20.30 park Pietro Coppo

Koncerti v parku **Magazzino Commerciale****9. 8. nedelja**

20.30 park Pietro Coppo

Koncerti v parku **Trio Juke Box****11. 8. torek**

19.00 park Pietro Coppo

Predstava za otroke **Gusarsko gledališče**

20.30 park Pietro Coppo

STAND UP večer **Ervin Šišič, Jan Tomažič****12. 8. sreda**

20.30 park Pietro Coppo

Koncerti v parku **Jimmy Joe Band****13. 8. četrtek**

19.00 Mestna knjižnica Izola

srečanje bralnega kluba KIRA KNJIGA

Sebastjan Pregelj: V Elvisovi sobi

Letošnje bralno poletje v zavetju Arheološkega parka Simonov zaliv nadaljuje mo z »generacijskim« romanom, ki nas bo po osi domače polpreteklosti pomaknil kar najbližje sedanjosti. In to skozi intimno pripoved o odraščanju fanta v desetletjih pred razpadom Jugoslavije in nato v času nastanka Slovenije. Od otroštva do študentovstva, od sklenjenosti do razpada. V zapleteno dogajanje ne le znotraj odraščajočega dečka, temveč tudi znotraj širše družbeno-politične strukture vstopamo skozi nadrobno in sploh za vse,

KNJŽNICA NA PLAŽI

Izposoja leposlovnih knjig za mladino in odrasle ter slikanic za otroke. Izposoja je možna za člane in nečlane Mestne knjižnice Izola.

Vabljeni, vsak dan, razen ob slabem vremenu k Svetilniku /ob Vitaminčku, na Kopališki ulici, od 10.00 do 18.00 ure in v Arheološki park v Simonovem zalivu, od torka do nede-lje med 17.00 in 20.00 uro.

Galerija Plac Izolanov

Sobota, 1. avgust 2020 ob 11.00

Otvoritev fotografske razstave

**Željko Jugovič
Ljubezen je v zraku****GalerijaAlga**

skupinska razstava

KDLU Solinar

Razstavljajo: Benčič Mario, Bonin Bruno, Busič Jasna, Cerkenik Ludvika, Grubešič Tanja, Jeretič Ana, Kunaver Marta in Ruzzier Giulio. / Mentor Ksenija Pfeifer

Galerija Insula

razstava

**Tilen Žbona
ChartaZa/
InternalClutter**

Razstava bo na ogled do 6. avgusta 2020.

Mestna knjižnica Izola

Fotografska razstava Fotografske skupine Društva MORJE Izola

Lilijana Hrvatín
Valovanje MorjaLjubič Branko
Kamenje, Ki Te
PravzameSergej Saša Merkandel
Utrinki Iz Nekega Muzeja**RAZSTAVE V KNJŽNICI**

Razstavo izdelkov iz keramike, ki so nastali v okviru umetnostne obrti **Snežice Krajnc**; slikarska razstava z naslovom **IGRE SVETLOBE**, ki jo je pripravila ljubiteljska slikarka **Josipa Rakitovec**; razstavo fotografij **LIDIJA IN PRIJATELJICE**, ki jo je pripravila **Špela Pahor**; razstava fotografij, ki so jo pripravili člani Fotografske skupine društva Morje pri Univerzi za 3. življenjsko obdobje Izola: **Lilijana Hrvatín** (Valovanje morja), **Branko Ljubič** (Kamenje, ki te prevzame), **Sergej Saša Merkandel** (Utrinki iz nekega muzeja).

Skrbimo za zapolnitev vašega prostega časa

Center za kulturo, šport in prireditve
Centro per la cultura, lo sport e le manifestazioni
Izola - Isola

<http://center-izola.si>
<http://www.odeon.si>

Maestro
GEORGE PEHLIVANIAN

31. 7. ob 21.00

Opera
FIGAROVA SVATBA

ARRIGONI

15. 8.
ob 21.00

ALFI NIPIČ

ARRIGONI

17. 8. ob 21.00
Primorski polétni festival

TOČNO OPOLDNE

ARRIGONI

21. 8. ob 21.00

Rudi Bučar in Banda

ARRIGONI

Rezervacija in prodaja vstopnic: Galerija Alga, Kristanov trg 1, Izola
(gsm: 051 394 133, m: galerija@center-izola.si)
Urnik galerije : ponedeljek – petek: 17.00. – 19.00;
Sobote, nedelja in prazniki: zaprto
Tajništvo CKŠP Izola, Ulica oktobrske revolucije 1, Izola, 070/894-788
Prodaja vstopnic uro pred dogodkom.

Glasbe za dva večera

Bil je v vseh pogledih izvrsten večer. Gal in Severa Gjurin dobre volje in v glasbeni formi, nov Galov kitarški efekt, Severa v srečnem pričakovanju, lepo vreme in tradicionalno odlična publika, ki je razumela, kaj pravzaprav počneta ta dva glasbena velemojstra. Nastop še zdaleč ni bil rutinski. Bil je v glavnem raziskovanje njunih občutij in oblikovanje večera na largu pri špini, ki se je še enkrat več izkazal kot odlično akustično prizorišče. Gal je na svoji kitari z efekti čaral včasih že kar nenavadne zvočne slike, Severa pa se je s svojim prepričljivim vokalom, ki je na trenutke zazvenel zelo jazzy, vpenjala vanje in nam predstavila tudi svoj najnovejši single Sonce in tudi njuno legendarno Kadar sva sama. Tudi Gal je prvič javno predstavil svoj kanadski single Siret in oba sta bila ob teh premierah več kot vznemirjena. Dobro uro in pol dolg nastop je bil prepričljiv in enkraten, saj takšnega, zaradi četrtekovega pristopa, ne bosta odigrala nikoli več. Ostal pa bo spomin na lep večer, ki se je z umetnikoma, ki vesta veliko več od notnega črtovja, zaokrožil v poznih urah s pogovori o 1. svetovni vojni. Kako zelo neglasbeno je bilo.

Danes, četrtek, 30. julij ob 20.30

BB & Dedley Woodleybears

Skladatelj in harmonikar Bratko Bibič je pred nekaj leti v posebno epizodo svojega glasbenega udejstvovanja povabil dva glasbenika in glasbenico mlade generacije, živeče in delujoče v Avstriji, **Paula Schubertha, Victorio Vicy Pfeil in Tomáša Nováka**. Bibič s harmonikarjem in skladateljem Paulom Schuberthom tudi redno (so)deluje v petnajstčlanskem harmonikarskem orkestru Die Wiener Zieharmoniker, skupaj z Ottom Lechnerjem pa tvorita harmonikarski Trio Fatasticus. Leta 2018 so na festivalu Glasbe svetov na kromberškem gradu in drugje po Sloveniji, odigrali koncert Bibičevih izbranih »domišljijjskih filmsko pripovednih« zmešanih venčkov«, iz stilsko raznovrstnega nabora skladb članov tria pa zajemali elemente avantgardnega jazza, »nove glasbe«, eksperimentalne svetovne glasbe, kritičnih delavskih pesmi, pa tudi turških, slovaških, makedonskih ljudskih pesmi in improvizacije. Posnetki s kromberškega koncerta predstavljajo dobršen delež skladb, objavljenih na novem albumu Bratka Bibiča Hommage a cliché, ki ga bodo predstavili na današnjem koncertu.

Vsi sedeži so že nekaj časa zasedeni zato priporočamo ogled na FB strani : Drago Mislej Mef

Veterinarji smo prepogosto rablji

Lara Kralj, izolska veterinarica, je prepričana, da če bi bila zakonodaja na področju lastništva psov strožja, bi se izognili marsikateri usmrtitvi psa, ki je kriv predvsem tega, da ga njegov lastnik ni znal vzgojiti tako kot bi bilo treba.

Vloga psa v družbi se je z leti kar nekoliko spremenila. Daleč so časi, ko je bil „brek“ tisti kosmatinec privezan za verigo, ki ni imel vstopa v hišo niti v najhujših vremenskih pogojih in je najraje jedel gole kosti. Danes bi lahko rekli, da so psi skoraj polnopravni družinski člani. S to razliko, da so še vedno prepuščeni milosti in nemilosti svojih lastnikov.

Število psov je v zadnjih letih strmo naraslo, zanje pa imamo že vrsto „ugodnosti“. V Izoli nudimo nekaj ograjenih pasjih sprehajališč, imamo pasjo plažo, pasji hotel, na prodaj pa dobimo pasje piškote in takšne priboljške, da obstaja nevarnost, da bi jih otroci zamenjali za njihove. Kljub temu pa je zakonodaja glede psov, vsaj v Sloveniji, še zelo „gola in bosa“.

V 11. členu Zakona o zaščiti živali je sicer zapisano, da mora skrbnik hišne živali z osamitvijo, kontracepcijo, sterilizacijo ali kastracijo živali preprečiti rojstvo nezaželenih živali oziroma tistih živali, katerim ne more ali noče zagotoviti oskrbe po tem zakonu. Da mora z ustrezno vzgojo in šolanjem, oziroma z drugimi ukrepi zagotoviti, da žival ni nevarna okolici ter da mora na javnem mestu zagotoviti fizično varstvo psa tako, da je pes na povodcu.

Višino globe za te kršitve določa lokalna skupnost s svojimi odloki, v Izoli pa sprehajanje psa brez povodca lastnika stane 200 evrov. A to je načeloma tudi vse, kar zakon opskrbi na področju preventive.

Foto: Facebook

Kurativa pa je, navadno, usmrtitev psa, za katerega veterinarski inšpektor oceni, da predstavlja nevarnost človeku. Kateri pa so ti psi, ki v resnici predstavljajo nevarnost?

Kot nam je povedala veterinarica Lara Kralj, noben pes (z zelo redkimi genetskimi izjemami, še dodaja) ni nevaren, če je dobro vzgojen in ima lastnika, ki je odgovoren. A dejstvo je, da lahko psa, kakršnegakoli, vzame kdorkoli. Edini pogoj je, da si polnoleten. „Kdorkoli lahko vzame kakršnegakoli psa in vse, kar lahko mi naredimo je, da lastnikom, ki imajo težave že z mladičem, svetujemo, kje lahko poiščejo pomoč. A za ta korak se odloči malokdo“. Ti mladiči pa s časom zrastejo in ni vsak pes za vsakogar. „Imamo različne pasme, ki zahtevajo različno znanje in različne izkušnje. Kolikokrat sem slišala, ob pogledu na mojega belgijskega ovčarja, da si nekdo zaželi prav takšnega psa. Kje pa! To je pes, ki zahteva ogromno dela in izkušenj, sicer imamo lahko z njim tudi težave.“ Te težave, pa pravi Lara Kralj, ljudje rešujejo na različne načine.

„Velikokrat se zgodi, da nam nekdo pripelje povsem zdravega psa na evtanazijo, ker ga več ne obvlada, morda je zarenčal na družinskega člana ali kaj takšnega. Ampak evtanazija ni namenjena temu. Namenjena je lažšanju bolečin psa, ne pa reševanju problema lastnika“. To se dogaja, dodaja Lara, prepogosto. Pri tem je zakon na strani veterinarjev, saj ne dovoljuje usmrtitve zdrave živali, za to pa je pristojna veterinarska inšpekcija. „A tudi njim ni lahko. Imajo naprimer zabeležena dva ugriza, a ne vedo, kaj se je zares zgodilo. Nekdo ima spuščenegega psa in ta nenamerno, iz povsem plenilskega nagona, mimoidočega ugrizne, ob dveh zabeleženih ugrizih pa inšpektor ugotovi, da pes ni šolan in nastopi evtanazija.“ Že pri dveh ugrizih, pravi Lara, nastane problem. „Po dveh ugrizih lahko inšpekcija odredi prešolanje, kar pa je v Ljubljani in je kar drago. A problem nastane prej. Problem je, ko imamo psa, ki ni socializiran, ki nima primarne vzgoje.“

Ljudje mladiču dovolijo početi vse v stanovanju, potem pa ga nena doma, ko zraste na 50 kilogramov, zaprejo ven in mu ne dovolijo vstopa. Ta pes ne razume več ničesar. Jasnno je, da je treba majhnega psa ravno tako vzgojiti, kot velikega, a majhen pes ne naredi velike škode. Še nikoli nisem dobila odločbe, da moram uspraviti petkilskega psa. Ali pa da ga moram poslat na prešolanje.“

Lara Kralj pogrša predvsem zakone, ki bi omejili dostop do lastništva psa. „V mislih imam naprimer Švico, kjer imajo menda zakon, kjer moraš za lastništvo psa nad 15 kilogrami, narediti izpit, s katerim določijo, če si sposoben imeti takšnega psa in ko ga dobiš, moraš obvezno z njim v šolo. Zagotovo bi s podobno zakonodaja tudi pri nas, ki smo majhna država, rešili marsikatero težavo.“ A z zakonodajo smo še zelo daleč, saj marsikdo, ki mora nevarnega psa evtanazirati, se preprosto odloči, da si vzame drugega. „Samo enkrat sem videla, da so nekomu prepovedali posedovanje psa. Pri ostalih primerih pa kot da ni nič. Ta je šel in jutri si vzameš drugega. To je strašno.“

Kljub posodobitvam je Zakon o zaščiti živali še vedno pomanjkljiv. Veterinarji, naprimer, morajo po zakonu čipirati psa, a če lastnik psa nikoli ne pripelje do veterinarja, ga preprosto ne bo v registru. In s tem se je verjetno lažje izogniti odgovornosti, ki jo lastništvo psa prinaša. Morda pa bi lahko postali druga Švica vsaj na tem področju. In potem veterinarji ne bi imeli več občutka, da so prepogosto le rablji, ki zaradi neodgovornih lastnikov jemljejo življenje živali, za katero so se več let izobraževali, kako bi ji lahko pomagali.

AM

Izola - Trg Etbina Kristana 2, 051/301 052, 031/356 887

LETOS PRAZNUJEMO 30 LET Z VAMI

NEPREMIČNINE IZOLA d.o.o.

www.sifra-nepremicnine-sp.si

sifra@siol.net

OBALA V MALEM

Ivan Konstantinovič, univ. dipl. ekon., št. licence: 00002

š i f r a

Kriminalije

Ukradli so dve kolesi

V Izoli je nekdo s parkiranega osebnega avtomobila ukradel dve kolesi: moško gorsko kolo Specialized, črne barve z belim napisom Specialized ter oznako RAVE, vredno 1.200 evrov, in kolo Specialized, temno sive barve, 28 colsko, vredno 600 evrov.

Napihal je

V zgodnjih jutranjih urah so policisti v Portorožu ustavili 36-letnega voznika osebnega avtomobila, ki prebiva v Izoli. Odrejen mu je bil preizkus alkoholiziranosti, ki je pokazal 0,67 mg/l alkohola. Odrejeno mu je bilo pridržanje, sledi obdolžilni predlog.

Nabiral je leščurje

Policisti so bili obveščeni, da ima gost avtokampa pred kamp prikolico večje število školjk – leščurjev, katere je prepovedano nabirati. Policisti so ugotovili, da je zaradi neurja dan pred tem naneslo na območju Kopra in Izole več leščurjev na obalo in so jih nosili v kamp. Obveščeni so bili ribiški inšpektorji, ki so preverili na kraju najdbe in ugotovili, da gre za odmrle leščurje. O tem so preko recepcije obvestili goste kampa. Obveščen je bil higienik, ki je poskrbel za njihovo odstranitev.

Kradla sta kot srake

Policisti so bili obveščeni, da so na Rudi v trgovini zadržali dva moška, ki sta kradla in bila pri tem zalotena s strani zaposlenih. Na kraju je bilo ugotovljeno, da gre za 40- in 27-letna moška. Da so ju policisti obvladali, so morali zoper njiju uporabiti prisilna sredstva, saj je eden od njiju grozil prodajalcu, ki je klical policijo. V postopku je bilo ugotovljeno, da sta izvršila tatvino oblačil in obutve v vrednosti 108 evrov, prav tako pa, da sta se na kraj pripeljala z dvema kolesoma, vrednima 1.800 eurov, ki sta ju pred tem ukradla na parkirišču v Simonovem zalivu s parkiranega osebnega vozila. Oba sta bila pridržana na policijski postaji ter zaslišana. Zoper njiju bodo policisti podali kazensko ovadbo za kaznivi dejanji tatvine in grožnje. Kolesi sta bili vrnjeni lastniku.

Kraja na plaži

Neznanec je na Rudi s plaže ukradel mobilni telefon znamke Huawei P30 LITE BLUE, z belimi slušalkami za telefon, in 110 evrov iz denarnice.

Verjetno ni origano

Policisti so zaustavili 28-letnega voznika osebnega avtomobila, kateremu s v postopku zasegli PVC zavitek s posušenimi rastlinskimi delci, ki bodo poslani na analizo. V kolikor gre za prepovedano drogo, bo zoper kršitelja podan hitri postopek pri prekrškovem organu policije zaradi kršitve zakona o drogah.

Posmehoval in plačal

Policisti so bili obveščeni, da je v ulici mlajši moški, ki psa pitbula nima na vrvcu in se posmehuje opozorilom občanov. Policisti so na kraju ugotovili, da gre za 22-letnega Izolana, katerega so zaradi kršitve Zakona o zaščiti živali oglobili za 200 evrov.

Utopil se je pod Belvederjem

Policisti so bili obveščeni, da je v morju pod Belvederjem moški, ki ne kaže znakov življenja. Na kraju so takoj prišli reševalci, vendar ga kljub reanimaciji niso uspeli oživeti. Po najdenih stvareh in denarnici z dokumenti na plaži je bilo ugotovljeno, da gre za 80-letnega moškega iz območja Ljubljane. Zdravnica je za pokojnega odredila sanitarno obdukcijo.

Prehiter za policiste

Policisti so zaustavili 25-letnega voznika skuterja, za katerega je bil odrejen izredni tehnični pregled, kjer je bilo ugotovljeno, da presega dovoljeno hitrost. Skuter je bil zasežen, za voznika bo podan obdolžilni predlog na sodišče za prekršek, ki bo odločil o višini globe in nadaljnjem postopku s skuterjem.

Za malo bi se zadušila

Policisti so bili obveščeni, da se kadi iz stanovanja na Ulici Svobode. V stanovanje so vstopili na silo s pomočjo gasilcev in iz stanovanja rešili lastnico. Ta je bila zaradi zastrupitve z dimom odpeljana v bolnišnico. V požaru je nastala manjša materialna škoda, vzrok požara pa policisti še ugotavljajo.

Našli so ju

Policisti so našli 30-letno Izolanko in njeno 5-letno hči, ki sta bili pogrešani vse od 21. 7. 2020. Sta v Sloveniji in se dobro počutita. Vsem se lepo zahvaljujemo za informacije in pomoč pri iskanju.

Z alkoholom do globe

Policisti so bili obveščeni o prometni nesreči pred samopostrežno trgovino v Izoli. Na kraju je bilo ugotovljeno, da je prišlo do manjšega dotika med vozili in mat. škoda ni nastala. V postopku pa je bil zoper 58-letnega voznika osebnega avtomobila odrejen preizkus alkoholiziranosti, ki je pokazal 1.15 mg/l alkohola v organizmu. Policisti so zaustavili tudi 64-letnega voznika osebnega avtomobila, za katerega je bil odrejen alkotest, ki je pokazal 0,66 mg/l alkohola.

Obema so policisti odvzeli voziško dovoljenje, sodišče za prekrške pa bo odločalo o ukrepu prenehanje veljavnosti in globi 1200 evrov.

Zalotila ga je pri delu

V Izoli je neznan moški popoldan pri plaži vstopil v parkiran kombi.

Oškodovanka je v trenutku, ko je bil še v kombiju, prišla na kraj, vendar moškega ni uspela zadržati in je pobegnil. Ukradel ni nič.

Bežal je po zadnjem kolesu

Ob 16. uri so policisti v Izoli zasegli neregistriran Piaggio zip 50. 19-letni voznik je bežal policistom, ko so ga poskušali ustaviti, vozil po zadnjem kolesu in po površini, ki ni namenjena prometu te vrste vozil, poleg tega nima voziškega dovoljenja. Izdan mu je bil plačilni nalog za različne kršitve.

MALI OGLASI

RAZNO

- Podarim odlično ohranjeno masažno kad. Pokličite na 041 692 389 v popoldanskih urah.
- PRODAM Renault Clio letnik 1997, dobro ohranjen in v voznem stanju. Informacije na tel.št. 041 448 678
- Prodám čoln KVARNER PLASTIKA G 370, letnik 1979, dolžina 3,7, širina 1,6, zimska cerada, registriran, privez v Izoli. Cena 250 eur ali po dogovoru. 041 736 592 Bojan.
- PRODAM rolerje št.33-36 skupaj z zaščitno opremo za roke in noge. Informacije na tel.št. 041 448 678
- Za simbolično ceno oddam regal za dnevno sobo, mahagoni, dolžina 3m, višina 1,5 m in klubsko mizico. tel 040 600 188

NAJAMEM

- Najamem boks ali garažo za motor v Izoli. Tel. 041 686 551 (Dušan)
- Najamem boks ali garažo za motor v Izoli. Tel 041 686 551 (Dušan)
- Mlad zdravnik, zaposlen v Splošni bolnišnici Izola, najamem stanovanje v Izoli. Tel 041 782 894
- Zaposlena natakarja, mlajša Izolana, iščeva 2,5 ali 3 sobno stanovanje v Izoli za daljše obdobje. Tel: 040 602 144
- Iščem nekoga, ki mi bo s traktorjem pofrezal sadovnjak na Baredih. 041 613 299

PODARIM

- Podarim odlično ohranjeno masažno kad. Pokličite na 041 692 389 v popoldanskih urah.

+386 (0) 41 858 473

Poznate nas po naših jedeh z žara,
pripravljamo pa tudi:

Enolončnice 5,00 eur

Malice 5,80 eur

Okusna kosila od 7,00 eur dalje

Bogata nedeljska kosila 10,0 eur

*Saj veste kje?
Med parkom in Lonko.*

Komunala se loteva turizma?

Izola je bogatejša za novo ponudbo, električna kolesa, ki si jih je mogoče brezplačno sposoditi v Centru uporabnih predmetov (CUP) v Izoli. V torek so se z njimi na obisk nekaterih lokalnih ponudnikov izolskega podeželja kot prvi zapeljali predstavniki agencije IstraTerra, Komunale Izola in Središča Rotunda, v okviru katerega deluje Lokalna akcijska skupina (LAS) Istre.

Elektrifikacija obnovljenih koles je preko LAS Istre sofinansirana s strani Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo ter Evropskega sklada za regionalni razvoj. CUP-kolesa so nastala v okviru projekta **Uporabni odpadki**, pri katerem poleg IstraTerre in Komunale Izola sodelujeta še Okolje Piran in izolski Laky. V Komunali Izola so pridobili pet starih koles, jih obnovili in nadgradili v električna. **Koprska turistična agencija IstraTerra** pa je imela nalogo, da pripravi turistični produkt, ki bo vključeval ta kolesa. Današnja premierna vožnja s kolesi je udeležence peljala skozi Jagodje do Baredov in ekološke kmetije Ronkaldo, kjer jih je na pokušino oljčnega olja povabil Miran Adamič. Naslednji postanek je bil pod Šaredom, pri mladem ekološkem vinarju Tilnu Praprotniku. V Cetorah pa so obiskali še kmetijo Medljan, kjer Marina Ogrin in Marko Kodarin vodita turistično kmetijo in konjeniški klub. Po malici in ogledu kmetije so se kolesarji v vročem vremenu spopadli še z zadnjim vzponom na Šared in se nato vrnil v Izolo. Trenutno je v shemo CUP-kolo vključenih sedemnajst ponudnikov, ki so se odzvali, bo pa seznam še dopolnjen, če bi se shemi želeli priključiti novi. Uporaba CUP-koles je brezplačna, prav tako vključitev ponudnikov v shemo. Seznam ponudnikov je tako kot kolesa dostopen v CUP-u na Muzčevi ulici 7 v Izoli. Brezplačna izposoja je mogoča med delovnim časom CUP-a.

SZI

Krvodajalci brez strahu

Rdeči križ Slovenije sporoča, da se potrebe po krvi povečujejo. Zato vse tiste, ki kri že darujete in tiste, ki se za to še odločate, pozivajo, da je zdaj pravi čas, da to storite.

Zaradi trenutne situacije s korono in preprečevanja možnih prenosov bolezni so krvodajalske akcije prilagojene. Krvodajalce na odvzem krvi vabijo preko sms sporočila, v katerem prosijo za povratni klic za dogovor o uri prihoda in preverjanju pogojev za darovanje ter preverjanje bolezenskih znakov morebitne okužbe.

Na odvzem krvi se seveda lahko naročite tudi sami in se dogovorite za datum in uro prihoda. Pred vstopom v prostore, kjer darujete kri, se nahajajo vstopne točke, kjer ponovno preverijo vaše stanje in izmerijo telesno temperaturo.

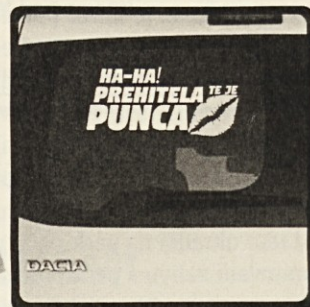
Da imajo bolniki zagotovljeno potrebno količino krvi, mora v Sloveniji v povprečju kri darovati okoli 300 do 350 krvodajalcev na dan. Na področju preskrbe s krvjo smo samozadostni, kar pomeni, da pokrivamo potrebe lastnega zdravstva po krvi.

Izolan Valter Bonaca je kri daroval pred dnevi in ob tem zapisal: "Tako podobo ima korona krvodajalec. Niti ni tako slabo. Po telefonu sem se najavil, za naslednji dan sta bila dva termina v razmaku 10 minut prosta. Prišel sem 10 minut pred uro ki sem jo izbral. Že po slabih dveh minutah so me pozvali naj vstopim. Seveda si je treba nadeti masko ter razkužiti roke. Vse je samoumevno in tako mora biti. Sestre so, kot vselej, dobre volje in prijazne. Za vse skupaj sem izgubil celo manj časa kot običajno. Za malico sem pojedel pol kranjske ter popil sok. Pogrešal sem sadje, vendar sem razumel, zakaj ga ni.

Vsem krvodajalcem, ki so se temu dejanju morda izognili zaradi Koronavirusa povem, da je res za vse poskrbljeno in da je obisk varen, zato kar pogumno."

Stiskarna Mandrač
+386 040/43-29-43

splet: stiskarna.mandracs.si
fb: www.facebook.com/mandrac.si
mail: stiskarna.mandracs@gmail.com

majice
kape
šalice
puzle
itd.

KREPAT
MA NE
MOLAT

nalepke za avto
nalepke za računalnik
stenske nalepke
urnik nalepke